

Metodická podpora k seriálu Čeština s Mínou a Týnou – Mína a Týna hrají fotbal a tenis

Cíl lekce: volný čas a koníčky

Věková skupina: 4–8 let

Slovní zásoba: hrát tenis; hrát fotbal; koníček; míč; branka; kytara; (koníčky, míče, kytary)

Větné konstrukce: mít rád

Návrh her a aktivit:

Video – Mína a Týna hrají fotbal a tenis

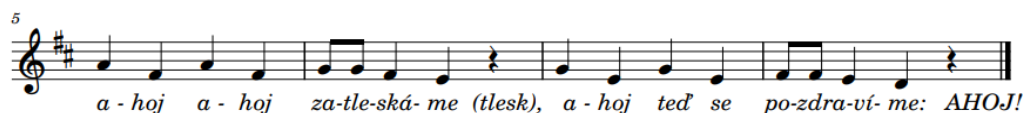
Přivítání (děti stojí v kruhu i s učitelem a dívají se na sebe):

Aktivita slouží k zahájení lekce, je pro děti rituálem, na který se mohou vždy spolehnout. Přivítání se mohou zúčastnit i děti, které si jej ještě nepamatují (zúčastní se alespoň pohybově). Melodie je lehce zapamatovatelná a děti se postupně učí text.

Lehčí varianta

Ahoj ahoj

Zuzana Nováková

Těžší varianta

Dobrý den

Zuzana Nováková

úklona

zamávání

vztyčené palce (thumbs up)

pokrčení ramenou

úsměv

Hlavní činnosti

- **Fotbal, nebo tenis?** – Představení slovní zásoby, pohybová hra:

Cílem hry je rozhybat se a seznámit děti se spojenými hrát fotbal, hrát tenis a hrát hry s míčem. Učitel si připraví fotbalový míč, tenisový míček a provázek.

- Učitel pojmenuje před dětmi oba míče: „To je míč na fotbal a to je míč na tenis. Míč na fotbal dám sem a míč na tenis sem.“ Učitel umisťuje každý míč na jeden konec třídy. Doprostřed třídy natáhne provaz. Děti mají za úkol přeběhnout na tu stranu třídy (než učitel napočítá do tří), kterou učitel určí slovním spojením: „Budeme hrát fotbal,“ nebo „Budeme hrát tenis.“ Pokud učitel řekne „Budeme hrát hry s míčem“, postaví se děti nad dělicí provaz každou nohou do jednoho pole.

- **Potopa** – Pohybová hra, opakování číslovek:

Cílem hry je rozhybat se a zopakovat číslovky 1–6. Hru je vhodné hrát v prostoru, kde děti mohou vylézt do výšky, ale nemohou odtamtud spadnout.

- Učitel hru pojmenuje: „Budeme hrát na potopu.“ Děti se volně pohybují po třídě. Učitel jim k pohybu bubnuje na bubínek nebo pustí hudbu z audiopřehrávače. Když se učitel rozhodne, zavolá pokyn: „Potopa!“ a dětem odpočítává čas: „Šest, pět, čtyři, tři, dva, jedna.“ Děti mají za úkol do té doby vylézt alespoň pár centimetrů nad podlahu (kde je potopa, která by je jinak spláchla). Kdo úkol nestihne, jedno kolo nehraje. V dalším kole již učitel odpočítává pouze od pěti.

- **Jaký máš koníček?** – Představení slovní zásoby:

Cílem hry je představit dětem spojení Mám rád a slovo koníček.

- Děti mají za úkol nakreslit jaký mají koníček. Poté ukazují obrázek třídy a učitel s nimi konverzuje: „Rozumím správně, že tvým koníčkem je lyžování? Máš rád

lyžování?“ Od dítěte vyžaduje odpověď celou větou: „Ano, mám rád lyžování.“ – „Kdo má ještě rád lyžování? Aha, tak Saša, Helenka a Aleš mají jako koníček lyžování.“

- **Fotbal** – Představení slovní zásoby, opakování:

Cílem hry je představit dětem slovní zásobu, opakovat slovní zásobu z minulých lekcí. Učitel namaluje dvě branky, mezi které položí sedm listů papíru. Na prostřední list položí fotbalový míč (namalovaný).

- „Zahrajeme si fotbal. Speciální fotbal.“ Učitel dětem vysvětlí, co jsou branky a co míč. Jednu branku má učitel, jednu děti, které hrají jako tým. Vedle fotbalového míče učitel položí kartu obrázkem vzhůru. Když dítě, které je na řadě, ví, co je na kartě, posune učitel míč směrem ke své brance. Pokud dítě neví, posune učitel míč k brance dětí. Pokud se míč dostane až do jedné branky, dostává daná strana gól. Děti se pravidelně střídají a vyhrává ta strana, která dala učiteli tři góly.
- Hru je možné hrát i na dvě skupiny dětí proti sobě, ale počet papírů (příhrávek) zmenšíme na pět.

- **Co se jí?** – Opakování:

Cílem hry je zopakovat probranou slovní zásobu. Učitel si připraví dva obrázky – na jednom má obličej s otevřenou pusou, na druhém obličej s pusou zavřenou.

- Učitel dětem předkládá předměty, které se děti již naučily. Děti musí předmět pojmenovat a rozhodnout, zda se jí, či nejí.

- **Kde je můj táta?** – Opakování:

Cílem aktivity je zapamatovat si novou slovní zásobu. Učitel si připraví karty s obrázky mámy, táty, dítěte a mimina (alespoň dvě karty od každého druhu).

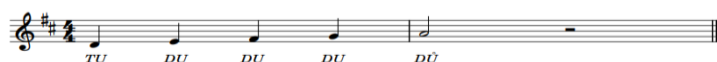
- Učitel dětem ukáže karty se členy rodiny. Karta dítě představí každého člena rodiny. Poté učitel rozmístí karty po třídě (aby byla hra těžší, může učitel zároveň rozmístit po třídě i další karty). Vybrané dítě má za úkol vždy přinést kartu, o kterou ho požádal učitel. Po několika kolech se hra mění: „Mimino neví, kde je táta,“ řekne učitel. „Pomůžeme miminu tátu najít?“ Děti mají za úkol najít obě dvě karty.

- **Fanfára** – opakování:

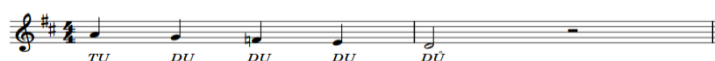
Cílem aktivity je zopakovat vybranou slovní zásobu. Na aktivitu potřebuje učitel připravených pět karet s danými obrázky.

- Učitel dětem ukáže čtyři různé karty (např. kartu s kuchyní, se srdcem, s hvězdou a se sušenkami), které následně promíchá a položí je před sebe do řady obrázkem dolů. Učitel ukazuje na první kartu a ptá se prvního dítěte: „Je to kuchyň, srdce, hvězda, nebo sušenky?“ Dítě hádá. Po odpovědi otáčí učitel kartu, pokud se dítě trefilo, učitel zazpívá jednoduchou fanfáru pro výhru, kartu nechává ležet obrázkem vzhůru a ptá se stejného dítěte na další obrázek, kde už mu opakuje pouze tři zbývající názvy obrázků. Pokud se dítě netrefí a hádá špatně, učitel se zeptá na správný název otočeného obrázku, poté zazpívá smutnou fanfáru, otáčí kartu zpět obrázkem dolů a ptá se dalšího dítěte opět na první kartu. Pokud dítě několik karet uhodne, ale jednu ne, učitel otáčí obrázkem dolů všechny karty. Vyhrává dítě, které dokáže uhodnout všechny karty za sebou. Pokud dítě uhodne i poslední kartu, zazpívá učitel dlouhou fanfáru pro výhru a s dítětem si plácne. Poté může začít další kolo. Když děti s přehledem znají všechna slova použitá ve hře, může učitel do hry přidat i pátou kartu.

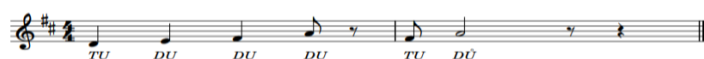
Jednoduchá fanfára pro výhru

Smutná fanfára

Dlouhá fanfára pro výhru

- **Jedna kočka, dvě kočky** – Hudební výchova, opakování:

Cílem cvičení je naučit se množná čísla probraných podstatných jmen. Pokud se dítě kdykoliv během lekce splete a vytvoří např. spojení „to je ryby“, učitel dítě opraví nenásilnou formou: „Ano, to **jsou** ryby.“ Učitel si připraví obrázky s probranými podstatnými jmény a obrázky s jejich množnými čísly. Dále potřebuje učitel zvonkohru (xylofon).

- Učitel dětem představí rozdíly ve vybraných podstatných jménech. Poté dětem předzpívává vybraná podstatná jména, která si dosadí do textu cvičení „Jedna kočka – dvě kočky“, zároveň ukazuje na karty znázorňující zpívaná slova.

Jedna kočka - dvě kočky

Zuzana Nováková

Pracovní list

- **Polovina obrázku**

Děti mají za úkol obrázky dokreslit. Učitel se poté dětí individuálně na jednotlivé obrázky ptá.

Rozloučení – stejné jako lehčí varianta přivítání:

Rozloučení uzavírá lekci a je stejně jako přivítání podstatným rituálem ohraničujícím dětem čas strávený učením.

Pomůcky: xylofon; pracovní listy, dvě namalované branky; jeden namalovaný fotbalový míč; fotbalový míč; tenisový míček; provaz; karty s probíranou slovní zásobou; bubínek; sedm listů bílého papíru, tužky; dva namalované obličejy – jí se, nejí se.

Autor: Bc. Zuzana Nováková, NPI

Toto dílo je licencováno pod licencí [Creative Commons \[CC BY-NC 4.0\]](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/). Licenční podmínky navštivte na adrese [<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>].

